

Muratbek Rısbekov

(1955)

Muratbek Rısbekov, 1955 yılında doğdu. 1977 yılında Bişkek politeknik enstitüsünün mimarlık, inşaat mühendisliği Fakültesini bitirdi. "Süyü Ölkösü" (Aşk-

lar Ülkesi), "Suluu Tañ" (Güzel Şafak), "Ir Kanatındagı Simfoniya" (Şiir Kanadındaki Semfoni) adlı şiir kitaplarının yazarıdır.

Şiirler

KÖPÜRÖ

Beyişi bolgur
Atam kirdi
Tüşümö.
Emnegedir
Kiçireektey
Köründü-
Turup turat
Carıktık.
Sırduu
Nurduu
Cılmayat.
Cüzü bolso
O düynögö
Keteerge cakın
Cüzündöy...

Carım cılday
Ortodo
Atam kirbey
Atam kelbey
Tüşümdö
Mına emi
Keldi maga
Tañga cuuk.

"Oşondoy ele"
Desem Atam
"Oşondoy da"
Dep koyot da
"Özüñ bilgin"
Dep catat.

Beyişi bolgur
Kutman Atam
Ala-Toom
Tañga maal.
Kirip keldi
Tüşümö.

MARKUMDAR

Közün körgön, ne közdörün
Körbögön!
Neçak ötkön, cakında ötkön
Markumdar!

KÖPRÜ

Cennete olası
Babam girdi
Rüyama.
Nedendir
Biraz küçük
Göründü-
Ayakta duruyor
Allah'ım.
Gizemli
Nurlu
Tebessüm ediyor.
Yüzü ise
Öteki dünyaya
Gitmeden öncesindeki
Yüzü gibidir...

Yarım sene kadar
Zaman zarfında
Babam girmez
Babam gelmez
Rüyamda
İşte şimdi
Geldi bana
Sabaha doğru.

"Olduğu gibi"
Desem Babam
"Aynen öyle"
Diye söyler ve
"Kendin bil"
Diye akıl veriyor.

Cennette olası
Uğurlu Babam
Ala-Dağ'ım
Sabaha karşı.
Girip geldi.
Rüyama.

MERHURLAR

Gözün görmüş, ne gözleri
Görmemiş!
Eskiden geçmiş, yakında geçmiş dünyadan
Merhümlar!

Aldıñardan taazim ete
Ötünöm
Keçirgile! Keçirgile!
Pendeñerdi, pendeñdi.
O pendeler! Eske albay
Köp nerse, öydük söydük
Tüz bolo albay kelişken
Men baskan iz, Sen baskan
İz; O pendem!
Alda kaçan! Ötkön ketken;
Ata babañ söögü bolup
Cürböşün.
Kañça? Közdü basıp cüröt
Kadamiñ.
Kara! Kara!

Iyman cöndön
Parasatıñ öçürdüñ.
Keçee ele! Bar ele go!
Bügün markum, - közü cok...
Alıs kalgan Adamdık.
Baskanıñdı
El aralap cürgönüñ
Kanteyin eh! Kanteyin!
Ötpöçüdöy
Uzatpadıñ el sıñar.
Cürögüñdö
Alıp cüröör bekensiñ?!
Keçee ele bul calganda
Bar boluuçu közdörün...
Keçirgile! Keçirgile!
Közün körgön! Ne körbögön!
Tee keçeeeki,
Tee ezelki
Markumdar!

11.09.04-c.

TOO

Keldi künüm, Teñirimden surangan .
Köñül ergip, köñül külüp kubangan.
Çıktım toogo, köz ciberdim keñ aalam
İrdi tögöm, too cıtınan kuralgan.

Toolor, toolor körö elekte sağıngam
Kelüüçü col, köpkö kelbey uzargan.
Kezi keldi, toogo çıktım kubandım
İrlar uçat, too tūsünön ulangan.

Salam saga, uluu toolor, too-tokoy!
Tooday biyik, tögüülüçü sıykırday
Sıykırıñdan ulanaarım ulam bar
Sergek tartat, köñülümdö cakkan oy.

18.09.96-c.

Huzurunuzda tazim ederek
Arz ederim
Affediniz! Affediniz!
Kullarınızı, kulunuzu.
Hey kullar! Hesaba katmadan
Çok şeye, övdük, sövdük
Düzelmeden hep gelmiştir
Benim bastığım iz, hem Senin bastığın
İz; Hey kulum!
Ta ne zaman! Geçmiş gitmiş;
Atalarının cenazesi olmayasın
Acaba.
Kaç? Gözün üzerine basarak geziyordur
Adımın.
Bak! Bak!

İman yönünden
Ferasetini söndürdün.
Daha dün! Vardı ya!
Bugün merhum, - gözü yok...
Uzak kalmış İnsanlık.
Bastığımı
Halk içinde gezdiğin
Neyleyim ah! Neyleyim!
Geçmeyecek gibi
Veda etmedin millet gibi.
Kalbinde
Taşıyacak mısın acaba?!
Daha dün bu yalan Dünyada
Var idi gözlerin...
Affediniz! Affediniz!
Gözün görmüş! Neler görmemiş!
Ta dünkü,
Da ezeli
Merhümlar!

11.09.04-c.

DAĞ

Geldi günüm, istediğim Tanrımdan .
Gönül rahatlar, gönül güler sevinçten.
Tırmandım dağa, göz gezdirdim engin aleme
Şiir yazarım, dağ kokusundan oluşan

Dağlar, dağlar daha görmeden özlediğim
Gelecek yol, çok zaman gelinmediğinden uzamış
Zaman geldi, dağa tırmandım sevindim
Şiirler uçar, dağ rengine büreünmüş.

Selam sana, ulu dağlar, dağ-orman!
Dağ gibi yüksek, dökülecek sihir misal
Sihirinden devam edecek her zaman
Canlanıyor, gönlümde hoş düşünce.

18.09.96-c.